Vineri, 20 Noiembrie, 2026
Înainte-prăznuirea Intrării în biserică a Maicii Domnului; †) Sf. Cuv. Grigorie Decapolitul; † Sf. Mc. Dasie; Sf. Ier. Proclu, arhiepiscopul Constantinopolului

2 Tesaloniceni 3

16 Iar Domnul păcii Însuși să vă dea vouă pacea în toată vremea și'n tot chipul. Domnul fie cu voi cu toți!

17 Salutarea, cu mâna mea – a lui Pavel. Acesta este semnul meu în orice scrisoare: așa scriu[1].

18 Harul Domnului nostru Iisus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.

Luca 13

31 În ziua aceea s'au apropiat de El unii din farisei, zicându-I: „Ieși și du-te de aici, că Irod vrea să te omoare".

32 Și El le-a zis: „Duceți-vă și spuneți-i acestei vulpi[2]: Iată, Eu scot demoni și fac vindecări astăzi și mâine, și a treia zi Mă împlinesc[3].

33 Dar astăzi și mâine și'n ziua următoare trebuie să umblu, că nu este cu putință ca vreun profet să piară în afara Ierusalimului.

34 Ierusalime, Ierusalime, care-i omori pe profeți și-i ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine, de câte ori am vrut să-i adun pe fiii tăi așa cum își adună cloșca puii sub aripi..., și voi n'ați vrut.

35 Iată, vi se lasă casa pustie; că vă spun Eu vouă: Nu Mă veți mai vedea până ce va veni vremea când veți zice: **Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!**"[4]

---

[1] Vezi nota de la 2, 2.

[2] Irod Antipa. Iisus sesizează viclenia acestuia de a-I transmite o amenințare cu scopul de a-L demobiliza.

[3] Literal: a treia zi sfârșesc, dar cu înțelesul mai bogat că, prin moartea și învierea Sa, Iisus a făcut tot ceea ce Și-a propus să facă. Și-a încheiat misiunea, rotunjindu-Se pe Sine în propria Sa operă.

[4] *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

„Iată, se lasă casa voastră pustie”, a grăit Domnul despre Ierusalim. Asta înseamnă că îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu are și ea un capăt. Milostivirea lui Dumnezeu ar fi în stare să rabde o veșnicie așteptând întoarcerea păcătosului; dar ce e de făcut când ajungem la o asemenea stare de ticăloșie, încât nu mai e nimic de așteptat de la noi? De aceea și suntem aruncați la gunoi. Așa va fi și în veșnicie. Toți spun: „Milostivirea lui Dumnezeu nu va îngădui să fie lepădați pentru vecie păcătoșii”. Dar Dumnezeu nici nu vrea asta; dar ce e de făcut cu cei care sunt plini de rău peste măsură și nu vor să se îndrepte? Aceștia se scot singuri în afara granițelor milostivirii dumnezeiești și rămân acolo fiindcă nu vor să plece. Spiritiștii au născocit o mulțime de reîncarnări, ca mijloc pentru curățirea păcătoșilor; dar cel ce s-a spurcat cu păcatele într-una dintre reîncarnări poate să facă același lucru și în zeci de alte reîncarnări și tot așa la nesfârșit. Așa cum este o înaintare în bine, este și o înaintare în rău. Vedem pe pământ oameni împietriți în răutăți; ei pot rămâne astfel și după moarte, ba chiar pentru totdeauna. Când va veni sfârșitul tuturor lucrurilor – și el va veni negreșit, unde vor merge acești împietriți în rău? Firește că nu în tărâmul luminii, sortit celor care s-au ostenit pentru sufletul lor, curățindu-și necurățiile. Uite acum și iadul! Cei care nu s-au îndreptat în împrejurări prielnice se vor îndrepta, oare, în împrejurări neprielnice? Iar dacă nu, iată că iadul va fi veșnic! Nu Dumnezeu este pricina iadului și a veșnicelor chinuri din el, ci păcătoșii înșiși. Dacă n-ar fi păcătoși nepocăiți, n-ar fi nici iad. Domnul dorește foarte mult să nu mai fie păcătoși – pentru asta a și venit pe pământ. Dacă El vrea să nu mai fie păcătoși, înseamnă că nu vrea nici ca cineva să cadă în muncile cele veșnice. Totul atârnă deci de noi. Haideți să ne unim și să stârpim iadul nemaipăcătuind. Domnul va fi bucuros de asta; El ne-a descoperit că este iad tocmai ca să ne ferim de el.[5]

---

[5] Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.